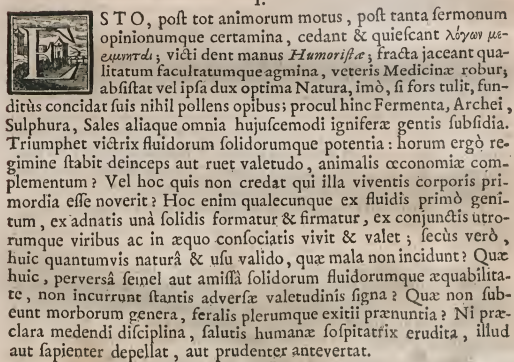

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimo-secundo
mensis Januarii, anno Domini M. DCC. L.

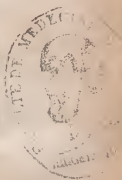
M. GASPARD COCHON DU PUY,
in Arce Maritimâ Rupifortensi Medico ordinario, Botanices &
Chirurgiæ Professore Regio, Doctore Medico, Præside.

An Medicina practica, quò simplicior, eò melior?

I I.

ET ne quid externi deforet adjumenti, tam secundæ quàm ad-
versæ valetudini, multis antè nos sæculis *in tres partes Medicina*
practica diducta est, ut una esset que victu, altera que medicamentis, tertia

quæ manu mederetur; his singulis pro diversâ temporum locorumque consuetudine, sui fuere professores, instituta, leges, præcepta ac instrumenta; sed, ita me Dii ament, quò major iidem singulis suberit simplicitas ac felicitas, eò major tutiorque futura est earum vis ac potestas, itemque eò certior firmiorque consequetur per eas quæ sita valetudo; hæc autem qualiscunque tota pendet tum ex æquabili mutuoque fluidorum solidorumque pressu, tum ex liquoribus perenniter & liberè fluentibus per longè latèque diffusam tubulorum vasorumve congeriem. Nihil equidem, quod sciam, tanto operi aptius accommodatiusque putandum est, quàm illud quod simplici viâ facilius modo liquida solidaque inter se se conciliando, eorum symmetriam, crasim & indolem tuetur, instaurat ac redintegrat: hæc omnia præstat quàm quid maximè clarissima Medicinæ pars quam *ΝΑΥΤΙΚΗ* Græci nominaverunt: hæc enim suis, quantum potest, interclusa finibus, Balneo videlicet & Abstinentiâ nimios fluidorum solidorumque nifus lenit & emollit: frictione ac sudore, lentos commover & extimulat: gestatione & omnis corporis exercitatione, torpentes & languidos concutit & suscitât: his omninò similibusque rebus sit ut simplex victûs ratio non ægros modò, sed sanos quoque sustineat.

I I I.

IN nuce Iliadem, in pagellâ, inquam, hîc tenes omnia medicamenta, *sine quibus ad sanitatem pervenire non possunt multa admodum quæ corporibus nostris incidere consueverunt*: quid ista, sodes intempestivè obtrudis? Ignoras, scilicet, ut insignes olim arte & facundiâ viri, *horum usum ex magnâ parte non sine causâ sustulere*? Ecquid te fugit? Ut illorum æmuli Medici Parisienses suis magnis & divinis bonis eam assecuti sunt licentiam, quâ post longum sæculorum ambitum, veterum ruderâ, Empiricorum farragines, Arabum facies ac quisquillas exigèrent, quâ demùm universam *φαρμακονομίαν*, alterum Augiæ stabulum, Herculeo labore repurgatam, suo nitori deintegro redderent: bona verba, quæso, non rectè accipis? His audacter utere medicamentis quæ valent disparem adeò fluidorum solidorumque vires æquare ac servare, ætus coercere, fluorem tardare, lentitudinem accelerare, vitia denique quælibet emendare: si ab eventu facta putes notanda, medicamenta sive simplicia, sive mixtâ opitulantur, illa autem, ut potè æternæ & immutabilis naturæ opus, meliora; hæc verò, fragilibus duntaxat fluxæque artis molimina, deteriora; utraque tamen, purima fuere ad fingendum credendumque materies. Quid verbis opus est? In tantâ copiâ rerum valetudo, seu nostra omnis vis quæ in animo & corpore sita est, faciliùs semper & tutiùs retinebitur ac

3

restituerur iis artibus, quibus initio parta est: ex simplicibus quidem mollibusque succis, vi genitali adfusâ, formatus compactusque homo, vivit in utero, crescit in cunis lacte ciborum simplicissimo nutriendus, donec adolescat, valentioris materiæ indigus. Optima itaque Medicina, simplex cibus opportunè datus, quidni & optima Medicina, lene & simplex medicamentum?

I V.

VENIO nunc ad χειρουργικήν, tertiam Therapeutices partem quæ manu curat, & ab Heroibus Diisque ipsis fuit exculta; his, sive veris, sive fabulosis aucta, ingens sibi nomen fecit: hæc, oppidò, simplicissima, ne novos solidis fluidisque obices perperam figeret, *sine peregrinis & conquisitis & compositis medicamentis curare novit vulnera, seu ista fecerit Medicus, seu invenerit*: hæc pariter tota ferè in actione solâ posita, & à latentium rerum conjecturis, & ab exploratis manu effectibus, evidentique innumerabilium curationum profectu, suas maxime traxit medendi vias: quanta est Chirurgia, totum sanè illud suum decus, non minùs singulari suæ simplicitati debet, quàm impavidæ artificis menti, intrepidæ secandi urendique industriæ, immisericordi beneficentiæ, intremiscenti stabilique manuum dexteriorati, pertinaciæ deniquè vagitibus inexorabili: fallor ego qui ista probem? Facinus profectò fœdum: Ululantis fœminæ ubera igne ferroque rescindere, expirantis hominis præcordia latrocinante scalpello perfodere, faucium angustias interclusasque spiritûs vias armatâ manu perrumpere: fœda hæc quidem & terrentia; verùm, utilitatis necessitatique causâ inventa est salutaris nostra professio; non potest vehementi malo, nisi æquè vehemens, auxilium succurrere; omnis honesta & recta ratio est expediendæ salutis, dubiaque spes desperatione potior. Quin & indulgendum ægris, qui pro insitâ sibi vivendi cupidine, quæ vel ipsis sapientibus novissima exiit, inter innumerabilia tormenta, in ipsâque trucidatione, fugienti vitæ moras quærere non desinunt. Ad summam, ne agam de singulis Chirurgiæ generibus, nulli penè non morbo succurrit simplicissima expeditissimaque sanguinis per venas detractio; hujus siquidem præsentis ope, liquidis solidisque suis commodè redditur servaturque tenor, & utrisque sic amicè conjurantibus, facile & parvo sumptu stat reditque amabilis valetudo.

V.

ET quod ad rem maxime pertinet, clamitant pleræque omnes sapientum disciplinæ, naturâ duce errare nemo potest; omnia quæ secundum naturam sunt, sunt habenda in bonis; repugnante naturâ, Medicina non proficit; ut natura, Medicina erit; clamitant cum Hippocrate Medicorum filii, ῥέσων φύσιν ἰστέον; ἡγεμονικώτατον μὲν ἀνάσσει τῶ φύσιν;

si quid autem est natura, si quis illi hic locus, si datur hic *huius nominis usus*, nihil certè illâ simplicius, qualis illa sit nihil perfectius fingi excogitare potest: hæc igitur potior habebitur Medicina quæ modicis indiga medicamentis, ad naturæ simplicitatem proximè accesserit. At gravibus, inquires, Medicis & magna plerumque professis, & placuit multiplex Medicina, & licuit audere quodlibet & miscere?

*Scimus. & hanc veniam dabimus, petimusque vicissim,
Sed non ut placidis coeant immitia, non ut
Serpentes avibus gementur, Tigribus agni.*

Quid quæris? Artium scientiarumque summa laus & perfectio ducitur à singulari cuiusque simplicitate; ut cæteras taceam, circumspecte, quæso, quæ maria non intravit Navigatio levi duntaxat circumducta pixide? Quos cæli meatus non descripsit radio Astronomia? Quos eadem syderum orbes, fragili non percurrit vitro? Quæ rerum miracula non effinxit penicillo Pictura? Quæ alimenta sanis corporibus non promittit rudis Agricultura? Quas vires igitur, quamve sanitatem ægris non promittet simplex & *εὐπρόσπῃ* Medicina? atque hæc quidem hætenùs, ita ut vero proxima sequatur illa conclusio.

Ergò Medicina practica, quò simplior, eò melior.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

<i>M. Petrus Bercher,</i>	<i>M. Andreas Cantwel, Regia Societatis Londinensis Socius & Chirurgia Professor.</i>	<i>M. Joannes-Jacobus Belleste,</i>
<i>M. Urbanus de Vandenesse,</i>	<i>M. Benjamin - Lucas de Laurembert,</i>	<i>M. Michaël - Philippus Bouvart, Professor Regius, & Regia Scientiarum Academia Socius.</i>
<i>M. Theodorus Baron, Artis Tinctoria, ut & rei Metallica inquisitor à Rege Prapostus.</i>	<i>M. Liander Peaget, Consultarius Medicus Regis ordinarius in ejus Castello.</i>	<i>M. Joannes Herment, Antiquior Scholæ Magister & Medicus Regis ordinarius.</i>

Proponebat Parisiis, CAROLUS GEILLE DE S. LEGER, Claramontanus, Doctor Medicus Valentinus, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1750, à sextâ ad meridiem.